

منطقه بین جزرومدی

در بیشتر کرانه های جهان سطح آب پایین و بالا رفته و کشند (جزر و مد) بوجود می آورد. در چند ساعتی که آب عقب می رود (جزر صورت می گیرد)، ما می توانیم کناره دریا را بدون اینکه از محیط آب خارج شویم مورد بررسی قرار دهیم. این منطقه بین جزر و مدی است. منطقه بین جزر و مدی است. منطقه بین جزر و مدی یک زیستگاه بنتیک در نظر گرفته می شود. موجودات بنتیک که در منطقه بین جزر و مد ماوا می کنند می توانند بر حسب زیستگاههای فرعی خود دسته بندی شوند. جلبکها و دیاتومه های بنتیک بعنوان گیاهان سطح زی (epiflora) و جانوران متصل بعنوان جانوران سطح زی (epifauna) معرفی می شوند. تمام اپی فلورها بر روی بستر تثبیت شده و ثابت (Sessile) هستند. وقتی کشند در بیشترین فرونشینی خود باشد، موجودات بین جزر و مدی در محل باقی مانده و دوره کشندی در معرض هوا را تحمل می کنند.

از آنجا که منطقه بین جزر و مدی یک منطقه انتقالی بین محیط خشکی و دریایی است و گاهی در معرض اتمسفر و گاه پوشیده از آب دریا می باشد باید انتظار یافتن مخلوطی از موجودات دریایی و خشکی را داشته باشیم.

موجودات بین جزر و مدی ممکن است سازگارهایی با دوره کشنده در معرض هوای کشندی نشان دهند، یا وابستگی و نزدیکی آنها بر ارگانیزم های دریایی است.

منطقه بین جزر و مدی در مقایسه با منطقه پلاژیک یا کف دریا کوچک است. زیستگاه بین جزر و مدی جهان حدود ۳۶۰۰۰۰ کیلومتر مربع یا کمتر از ۰/۰۲ درصد سطح اقیانوس را دربر می گیرد. اجتماعات بین جزر و مدی بیشترین تراکم را در عرض های معتدله دارند.

به جهت پیچیدگی عوامل محیطی یافت شده، در منطقه بین جزر و مدی، گونه های کمی به محدوده کامل شرایط فیزیکی و بیولوژیکی مورد مواجهه در چرخه کشندی سازگاری می یابند. در واقع بیشتر گونه ها به تنها چند بخش از منطقه بین جزر و مدی محدود یا زون بندی می شوند.

بطور کلی منطقه بین جزر و مدی به ۳ ناحیه تقسیم می شود:

1.S.1 (منطقه بالایی) Supralitoral

2.M.1 (منطقه میانی) Midlitoral

3.I.1 (منطقه پایینی) Infralitoral

که منطقه میانی جزر و مدی بر اساس نوع بستر می تواند به دو زیستگاه عمده تقسیم شود. کرانه های سنگی با یک بستر سخت مشخص می شوند. کرانه های دانه ای مشتمل بر دانه های رسوب با محدوده اندازه از رس تا ماسه ها می باشد.

1. U.M.L Uper Mid Litoral

2. M.M.L Mid Litoral

3. L.M.L Lower Mid Litoral

منطقه بین جزر و مدی بر اساس نوع بستر می تواند به دو زیستگاه عمده تقسیم شود. کرانه های سنگی با یک بستر سخت مشخص می شوند. کرانه های دانه ای مشتمل بر دانه های رسوب با محدوده اندازه از رس تا ماسه ها می باشد.

